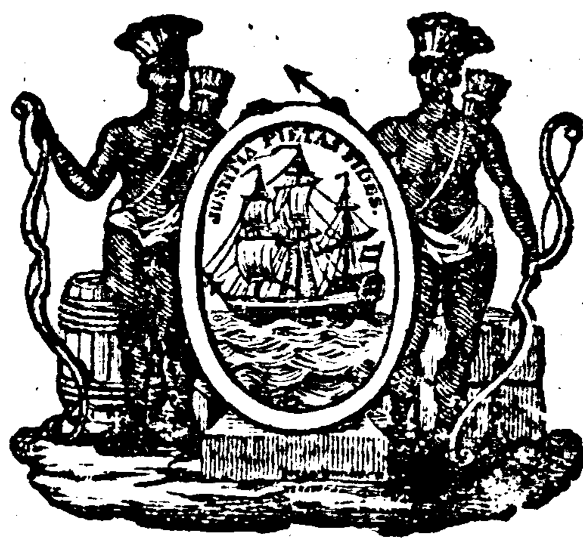
A°. 1840. N°. 75.

VRIJDAG, DEN 18den SEPTEMBER.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 16 *September* 1840.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 30 Junij ll., No. 90, zijn ten verzoeke van JACQUES LOUIS GUICHERIT, Burger en Ingezeten dezer Kolonie, BRIEVEN VAN LEGITIMATIE verleend geworden aan deszelfs natuurlijken; bij wijle MARIA MAGDALENA ARONS, verwekten Zoon genaamd RUDOLPH, te dien effecte, dat hij in allen opzigte van stonden aan, zal worden gehouden en erkend als wettig kind van denzelven J. L. GUICHERIT, en zal genieten al de regten en voorregten aan den staat van wettige Kinderen verbonden; des echter dat deze wettiging geen effect zal kunnen hebben met betrekking tot de erfopvolging van nabestaanden, dan voor zoo verre dezelve in deze *Legitimatie* uitdrukkelijk zullen hebben toegestemd of alsnog daarin zullen toestemmen, vermits ten opzigte dier nabestaanden, de thans in kracht zijnde wetten, in dezen moeten worden toegepast.

En wordt hiervan op last van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, de noodige aankondiging gedaan.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Burgerlijke Stand.

PARAMARIBO, *den* 17 *September* 1840.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: ABRAHAM HAIM FERNANDES Weduwenaar van ESTHER JESSURUN, laatstelijk van RACHEL A COHEN, en JOHANNA ELISABETH STREPMOG, beide alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M SCHOTBORGH.

Mengelingen.

DE LIJKBEWAARDERS.

In het katholijke *Duitschland* had men eertijds de gewoonte, de dooden tot op den dag van derzelver begravenis te laten bewaken. In de kloosters werd daartoe de studerende jeugd gebezigd, die gedurende dien tijd wijn of bier bekwamen, ten einde in eene zekere levendige geestgesteldheid te blijven.

Omtrent dertig jaren geleden stierf in een klooster te *Mentz* op eenen winteravond eenen Monnik. Men lag hem in de tot bewaking der lijken bestemde kamer op eenen stroozak, en belastte 2 studenten denzelfden nacht, met de wacht bij het lijk, ten einde voor de ziel des afgestorvenen te bidden.

Doch deze jongelingen lieten weldra hunne rozenkransen onaangeroerd, en hunne gebedenboeken gesloten. Zij dachten aan een aangenamer tijdverdrijf, verhaalden elkander vrolijke voorvallen, en vergaten daarbij tevens niet menig glas te vullen en te ledigen.

Tegen middernacht verwijderde zich A**, een dezer jongelingen, om de geledigde flesschen door vollen te doen vervangen.

Zijn makker, de ligtzinnige B***, had reeds lang op iets bedacht, om den afwezenden eene pots te spelen, en bragt thans dat besluit ten uitvoer. Met den meesten spoed sleept hij het lijk van den monnik van den stroozak, zette het in den grooten zich in het vertrek bevindenden, leuningstoel. Hij zelf lag zich op den stroozak in de plaats des monniks neder, ten einde alzoo de tegenwoordigheid van geest en den moed zijns medgezels, ten aanzien van van vrees voor spoken, te beproeven.

De ligtzinnige jongeling dacht niet, dat hij zich zelven den grootsten pots zoude spelen.

Thans keerde A** met gevulde flesschen terug. Vrolijk en goeds moeds, niet denkende, dat zijn gezel hem zulk eenen duivelschen trek gespeeld had, trad hij weder in de kamer. Toevallig wierp hij eenen blik op het vermeende lijk, aan welks voeten hij duidelijk eenige trekken meende te bespeuren; hevig verschrikt snelde hij naar den leuningstoel, in welken hij meende, dat zijn gezel, door zijn lang wegblijven, was ingeslapen.

Maar, hemelsche Vader! daar zag hij zijnen vriend niet, maar den monnik, — en, wat nog erger was, dat lijk staarde hem met opene oogen aan, en maakte met handen en voeten beweging, alsof het wilde opstaan.

A** zonk onmagtig op den grond.

B***, die, wegens zijne ligging op den stroozak, den val zijns vriends, wel is waar, hoorde, doch de beweging van het lijk niet gezien had, sprong van den stroozak af, ten einde A** te hulp te komen.

Maar thans was de beurt aan hem, om de treurige uitwerkingen van den schrik te ondervinden; want toen hij nu, den, een kwartier uur geleden op den leuningstoel geplaatsten monnik, zich met wankelende schreden en steunende zag naderen, stortte hij als door eene beroerte aangetast op den grond neder, en stond niet weder op.

Deze ongelukkige jongeling was de weldoener des monniks geweest, terwijl hij den schijndoode op den, nabij den haard staanden leuningstoel gezet had, en de warmte van het vuur derzelver weldadige werking op zijne verstijfde ledematen had uitgeoefend, waren langzamerhand de verdoofde levensgeesten opgewakkerd, en had hij eindelijk zijn volle bewustzijn terug bekomen.

Thans zag hij de beide lijkbewaarders dood aan zijne voeten liggen. Half naakt, gelijk hij was, wankelde hij uit het vertrek, ten einde de slapenden te hulp te roepen. Zijn zwevende gang gaf hem geheel het voorkomen van een wandelend lijk.

Waren beide wachters door hevige schrik aangetast geworden, niet minder verschrikt waren de kloosterlingen, toen zij alzoo hunne biechtvader zagen. Lang duurde het eer zij tot bedaren kwamen.

Eindelijk nam men den, door koude schier ten tweedenmale gestorvenen monnik weder onder de levenden op, en men bragt hem in een warm gemaakt bed, en diende hem eenige verkwikkende middelen toe.

Ook A** herstelde door de aangewende hulpmiddelen uit zijne onmagt. De pogingen, echter, om B*** in het leven terug te brengen, bleven vruchteloos; hij was het slagtoffer zijner ligtzinnigheid geworden.

MANLIUS ALS VADER.

Als een vervolg en tevens als een grootsch tegenhanger van de treffende schilderij ons, onder den titel: *Ouderliefde* afgemaald, strekke de volgende levenstrek uit de geschiedenis van dienzelfden onderlievenden Manlius.

Het volk van *Rome*, zoo ijverig om edele daden te beloonen, juichte het gedrag van dezen verstooten zoon met geestdrift toe, en de eerst opengevallene plaats als bevelhebber over eene keurbende, hem opgedragen, mogt ten bewijze strekken dat iets meer dan ijdele luftuitingen den *Romein* eigen was.

Manlius de aangeboden waardigheid met dankbaarheid aanvaarde, wist zich door uitstekend gedrag zoodanig bij het volk bemind te maken, dat wij hem 18 jaren later als *Consul* de hoogste waardigheid van dien tijd, (*a*) terug vinden.

In deze betrekking een leger aanvoerende tegen de *Latijnen*, vroeger bondgenooten van *Rome*, had hij een bevel uitgevaardigd waarbij op doodstraf werd verboden, om met eenigen vijand een afzonderlijk gevecht aan te gaan.

Weinig tijds hierna gebeurde het, dat des *Consuls* eigen zoon op eene verkennings togt uitgezonden, zoo digt bij de vijandelijke voorposten genaderd was, dat med zich wederkeetig konde beroepen. Dit gaf aanleiding dat een vijandelijk onderbevelhebber, met name Geminius Metius, bij wien de jonge Manlius persoonlijk bekend was, hem spottender wijze vroeg of hij met zijne eene ruiterbende hun geheele leger wilde overwinnen! De *Romein* hierdoor verontwaardigd, bleef in bitterheid niets schuldig en het gevolg daarvan was, dat Metius zijnen vijand tot een tweegevecht uitdaagde.

De jeugdige held alleen gehoor gevende aan de beleediging hem en het geheele *Romeinsche* leger aangedaan, nam niettegenstaande het strenge verbod, de uitdaging aan.

(*a*) Alleen slechts wanneer de Staat in benarden toestand verkeerde, benoemde men eene oppermagt, onder den titel van DICTATOR.

Men maakte ruim baan en de jeugdige strijders hunne fiere rossen aansporende, rukten met gevelde lansen op elkander aan: langen tijd was de uitslag weifelend, tot dat, door een 'van zijn paard, Metius, zich niet spoedig kunnende oprigten, door zijnen vijand werd doorstoken.

Juichende over zijne zegepraal; maakte hij zich van 's vijands wapenrusting meester en met deze zegeteekenen prijkende begeeft hij zich, van de zijnen gevolgd naar 's veldheers tent, onzeker of zijnen heldenmoed geprezen of zijne overtreding gelaakt en gestraft zal worden, doch intusschen met die koene standvastigheid welke den Held op alles doet voorbereid zijn.

Daar nadert hij de tent, waar'n zijnen vader, maar die tevens zijn regter is, zich bevindt. De ongewone beweging had den *Consul* reeds naar buiten gelokt, doch wie beschrijft de pijnlijke gewaarwoording van den ontroerden vader op het zien van zijn geliefd maar ongehoorzaam kind. Met een afgewend gelaat hoort hij het verhaal aan en steeds in die houding blijvende staan, doet hij zijn' zoon eene korte doch vurige aanspraak, hem opmerkende hoe geheel de Staat van de krijgstucht afhangt en hoe verderfelijk eene ongepaste verschooning, die slechts de zwakheid van het vaderlijk gevoel zoude billijken, voor geheel het *Romeinsche* volk zoude zijn, en na hem tot standvastigheid te hebben aangespoord, gaan de doodelijke woorden van hem uit: *lijktrager volvoer uwen pligt!* In het volgende oogenblik rolde het hoofd van den ongehoorzamen zoon voor de voeten van den strengen veldheer, van den ongelukkig kinderlievenden **Manlius**.

In *Frankrijk* heeft men thans weder eenige berigten ontvangen van de ontdekkings-expeditie onder den kapt. **Dumont-d'Urville**. Die berigten zijn van Januarij ll. en gedagteekend uit Hobert town, in van Diemensland. De equipagie van de twee schepen *l'Astrolabe* en *la Zélée* had veel door ziekte geleden, hetgeen echter den genoemden kapt., na de ergste zieken aan land te hebben gebragt, niet teruggehouden had, zijnen togt voort te zetten. De beide schepen hadden den 1 Januarij Hobert-town verlaten, en koers naar de *Zuid-Zee* gesteld. Eerst zouden dezelve de eilanden van *Auckland* en *Macquarie* bezoeken, en dan de uiterste pogingen aanwenden, om tot de Zuidpool door te dringen. Deze ontdekkingstogt is de langdurigste, welke tot dusverre ondernomen is, zij de daarmede reeds 40 maanden verloopen.

Bij de groote menigte van Almanakken, die er, onder allerlei titels, in ons vaderland worden uitgegeven, hebben wij er toch nog geen een, zelfs de *Miniatuur Almanak* niet, die kan vergeleken worden met de Engelsche *Bijou-Almanak*. In 1838 werd dezelve door **Schloss** in Londen uitgegeven. Hij wordt geroemd als eene literarische curiositeit, en overtreffelijk in kunstige zamenstelling. De geheele Almanak is slechts een duim groot; en versierd met zes staalgravures, Arabesken, wier verwonderlijke schoonheid met een vergrootglas moet worden bezigtigd. Volgens het getuigenis van Engelsche Nieuwsbladen, staat men verwonderd, hoe menschelijke oogen, handen en werktuigen dit zonderlinge boekje konden vervaardigen.

De bekende hoogleeraar aan de Peterburger Akademie **van Baer**, is voornemens in den loop van den zomer eene tweede reis naar de Poolstreken te ondernemen, gelijk door hem reeds in 1837 een zoodanige togt naar *Nowaja Semlja* volbragt werd. Zijn oogmerk is ditmaal, de kusten van *Lapland* in eene noordoostelijke rigting te onderzoeken; voorts navorschingen te doen over de dieren en planten der Poolstreken, en de resultaten zijner nasporingen te vergelijken met die der fransche wetenschappelijke commissie naar dezelfde streken.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 15den dezer, de Nederlandsche Schoener *Jan Ernst*, Kapt. J. A. de Haseth; naar Curaçao; Passagiers: de Heeren Hermanus Rojer, Jan Baptiste Mottecattini, Machiel de Veer en Benjamin Cohen Carillon.

Idem, de Engelsche Schoener *Mary*, Kapt. A. Meldrum, naar Demerary; Passagier: de Heer Isaak Samuel Jessurun.

Advertentiën.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan de minst inschrijvende besteden: het aanmaken van *twee ZIJGEBOUWEN en de OMHEINING*, achter het nieuwe Gebouw naast het Geregtshof; volgens de teekeningen en bestekken, welke, benevens de kondition en voorwaarden, ten zijnen kantore voor de gegadigden ter inzage liggen, alwaar de verzegelde inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Zaturdag den 26sten dezer maand, des morgens ten *negen* ure.

Paramaribo, den 12 September 1840.
De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(33794) Op Woensdag den 30sten dezer, des nademiddags ten 4 ure, zullen fungerende CURATORS, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, aan het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, doen verkoopen:

De SLAVEN, genaamd: *Thomas, Andrew* en *Tom*; aankomende den Boedel ADAM MACKENZIE, tot dus verre op Plantaadje gewerkt hebbende.

Voorts: de SLAVEN *Augustus* en *Frederik*; voor rekening van den Boedel E. BAREND.

En een *ZILVEREN SPRINGKAST ZAKHOROLOGIE*: toebehoorende den Boedel WM. BLIEKVELD.

Paramaribo, den 17 September 1840.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

De Heer BENJAMIN WEIJL, als *STEDELIJK HEEL- en VROEDMEESTER*, en de Heer CARL BUCHLEIN, als *HEELMEESTER* in de Divisien, door de *Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt* geadmitteerd zijnde; zoo wordt hiervan, door deze, aan de belanghebbenden kennis gegeven.

Paramaribo, den 14 September 1840.
De Scriba der Commissie voornd.,
JOHS ABRAHAMSZ.

(33792) De ondergeteekende is woonachtig in de *Klipsteenenstraat*, La. A No. 247: laatst bewoond door DR. ARRIAS.

Paramaribo, den 15 September 1840.
B. WEIJL,
Stedelijk Heel- en Vroedmeester.

J. L. GELLÉE

heeft met de laatst gearriveerde Schepen ontvangen, en biedt tegen *civiele prijzen* te koop aan:

Beste Vriesche BOTER in 14 ℔ vaatjes, heele-, halve- en kwart tonnen ZOUT VLEESCH, GORT in 3 zaks vaten *nieuwe* AARDAPPELEN, ROODEWIJN in oxhoofden, GENEVER in kelders, manden Seltserwater, Patent- en Lijn Olie in pullen.

Steenen, Kalk en Cement.
(33791)

HEDEN MORGEN VENDU,
ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, van het *HUIS* aankomende den Boedel E. J. WESENHAGEN. (33793)

Wordt te Koop aangeboden:
Een *jonge NEGER, circa 18 jaren oud*; te bevragen ter dezer Drukkerij. (33790)

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het gekoperd tweedeks Fregatschip *Maria Frederika*, Kapt. Klaas Boeles de Weerd. — Adres bij Gebroeders Reijs.

Het gekoperd tweedeks Brikschip *Astrea*, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 19 dezer.

Het Nederlandsch gekoperd tweedeks Barkschip *Suriname*, Kapt. R. van der Meij. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 30 dezer.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip *Wilhelmina en Maria*, Kapt J. C. Aikes. — Adres bij J. L. Gellée. Sluit 15 November e. k.

Het Nederlandsch Kofschip *Hillegonda Ida*, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gezinkt Schooner Kofschip *de Harmonie* Kapt. J. Addicks. — Adres bij Gebrs. Reijs.

Het Nederlandsch Kofschip *Friesland*, Kapt. J. C. van der Veer. — Adres bij van West & de Hart.

Het tweedeks driemast Galjootschip *Nicolaas Witzen*, Kapt. F. Lange. — Adres bij J. F. Favery.

Het gekoperd Brikschip *de Planter*, Kapt. H. F. Zeijlstra. — Adres bij Leijsner & Scheffer. — Recommandeerd deszelfs Bodem, tot inlading van SUIKER en KATOEN.

Het gezinkt Bergantijnschip *de Koophandel*, Kapt. Frans Popken. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Recommandeerd deszelfs Bodem, tot inlading van KOFFIJ, KAKAO en KATOEN.

Het gekoperd driemast Galjootschip *Wilhelmina* Kapt. J. N. Klint. — Adres bij G. J. Leijsner.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip *de Jonge Lodewyk Anthonie*, Kapt. R. Tjebbes. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het gekoperd tweedeks Barkschip *Sophia Cicilia* Kapt. J. C. Radeloff. — Adres bij Kenswil en Co.

Naar Rotterdam:

Het gekoperd Schoner Brikschip *Equator*, Kapt. J. G. Kunst. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 30 dezer

Het Nederlandsch Kofschip *Alcyon*, Kapt. J. van der Kolff Wz. — Adres bij Van West & de Hart.

Het Nederlandsch Kofschip *de Vrede*, Kapt. D. J. Wiersma. — Adres bij J. L. Gellée.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.